

03/07/2019

“Η Υπερπροστασία, αφήνει ανώριμα τα παιδιά”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Απόσπασμα Από Το Βιβλίο «Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου Βίος Και Λόγοι» Εκδ. Ι.Μ. Χρυσοπηγής, Χανιά, Κρήτη, 2003

Ένα άλλο πάλι, που βλάπτει τα παιδιά, είναι η υπερπροστασία, δηλαδή η υπερβολική φροντίδα, η υπερβολική αγωνία κι άγχος των γονέων. Ακούστε ένα περιστατικό.

Μια μητέρα μου παραπονιόταν ότι το παιδί της, πέντε χρονώ, δεν υπάκουε. Της έλεγα, «εσύ φταίεις», αλλά δεν το καταλάβαινε. Κάποια φορά επήγαμε με την μητέρα αυτήν ένα περίπατο στη θάλασσα με τ' αυτοκίνητο της. Είχε μαζί της και το παιδί. Σε λίγο ο μικρός ξέφυγε απ' το χέρι της κι έτρεξε προς τη θάλασσα. Υπήρχε, μάλιστα, ένας σωρός από άμμο κι απ' την πίσω πλευρά του απότομα απλωνόταν η θάλασσα. Η μητέρα αγχώθηκε, ήταν έτοιμη να φωνάξει, να τρέξει, διότι είδε τον μικρό στην κορυφή του σωρού, μ' απλωμένα τα χέρια να κάνει ισορροπία. Εγώ την καθησύχασα, της είπα και γύρισε την πλάτη προς το παιδί και λίγο λοξά παρακολουθούσα. Όταν ο μικρός απελπίσθηκε να προκαλεί την μητέρα του, για να την τρομάξει και να φωνάξει, όπως συνήθως, σιγά σιγά κατέβηκε ήσυχος και μας επλησίασε. Αυτό ήταν! Τότε πήρε η μητέρα το μάθημα της σωστής αγωγής.

Μια άλλη μητέρα παραπονιόταν για τον μοναχογιό της ότι δεν έτρωγε όλα τα φαγητά και κυρίως το γιαούρτι. Ο μικρός ήταν περίπου τριώ χρονώ και την επαίδευε την μάνα καθημερινά. Της λέγω:

«Θα κάνεις το εξής. Θ' αδειάσεις το ψυγείο απ' όλα τα τρόφιμα. Θα το γεμίσεις με ορισμένη ποσότητα γιαούρτι. Θα ταλαιπωρηθείτε και οι γονείς για μερικές ημέρες. Ήλθε η ώρα του φαγητού; Θα δώσεις στον Πέτρο γιαούρτι. Δεν θα το φάει. Το βράδυ το ίδιο, την άλλη μέρα το ίδιο. Ε, μετά θα πεινάσει, κάτι θα δοκιμάσει. Θα κλάψει, θα φωνάξει. Θα τα υποστείτε. Μετά θα το φάει ευχαρίστως».

Έτσι συνέβηκε κι έγινε το γιαούρτι το καλύτερο φαγητό για τον Πέτρο.

Δεν είναι δύσκολα αυτά. Κι όμως πολλές μητέρες δεν τα καταφέρνουν και δίδουν πολύ αρνητική αγωγή στα παιδιά τους. Μητέρες που κάθονται πάνω απ' τα παιδιά τους συνεχώς και τα καταπιέζουν, δηλαδή τα υπερπροστατεύουν, απέτυχαν στο έργο τους. Ενώ πρέπει ν' αφήνεις το παιδί μόνο του να ενδιαφερθεί για την πρόοδό του. Τότε θα πετύχεις. Όταν κάθεσαι συνεχώς από πάνω τους, τα παιδιά αντιδρούν. Αποκτούν νωθρότητα, μαλθακότητα και συνήθως αποτυγχάνουν στη ζωή. Είναι ένα είδος υπερπροστασίας, που αφήνει ανώριμα τα παιδιά.

Πριν από λίγες ημέρες ήλθε απελπισμένη μια μητέρα για τις συνεχείς αποτυχίες του γιου της στις εισιτήριες εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο. Άριστος μαθητής στο δημοτικό, άριστος στο γυμνάσιο, άριστος στο λύκειο. Στη συνέχεια αποτυχίες, αδιαφορία του παιδιού, αντιδράσεις περίεργες.

«Εσύ φταίεις, της λέω της μάνας, κι είσαι και μορφωμένη! Τι θα έκανε το παιδί; Πίεση, πίεση, πίεση όλα τα χρόνια, “να είσαι πρώτος, να μη μας ντροπιάσεις, να γίνεις μεγάλος στην κοινωνία....”. τώρα εκλώτσησε, δεν θέλει τίποτα. Να σταματήσεις αυτή την καταπίεση και την υπερπροστασία και θα δεις που το παιδί τότε θα ισορροπήσει. Τότε θα προχωρήσει, όταν τ’ αφήσεις ελεύθερο».